

arbejdere (heraf et stort antal deltids-kvinder), har i året 1970-71 behandlet ialt 205.000 dagpengetilfælde; d. v. s. ca. 27 tilfælde pr. 100 forsikrede.

Allerede ved en nedsættelse af den nugældende karenstid på en uge til 3 dage, vil der ske en kraftig vækst i tilfældenes antal, og slettes karenstiden helt, bliver væksten formidabel.

Sammenligner man den påtænkte danske ordning uden karenstid med den svenske sygepengeordning, vil man se, at den danske endda går lidt videre end den svenske, idet sidstnævnte indeholder bestemmelsen, at „sygepenge udbetales i almindelighed ikke for den dag, hvor sygdomstilfældet indtraf“.

De svenske erfaringer viser en sygdomshyppighed på ca. 130 tilfælde for hver 100 forsikrede.

Hvis det svenske forløb kan forventes afspejlet i en kommende dansk ordning uden karenstid, vil det før omtalte antal dagpengetilfælde, der hidtil har været behandlet i dagpengefonden nemlig 205.000 tilfælde, vokse til ca. 1 million tilfælde.

At der kan være stor forskel på by og land, illustreres af den omstændighed, at hyppighedstallet i de svenske by-kasser (150 tilfælde pr. 100 forsikrede) ligger ca. 40 pct. højere end lens-kassernes tal. Denne omstændighed indicerer en selektions-risiko mod en frivillig forsikringsordning.

Ud fra de svenske erfaringer kan det forventes, at over 90 pct. af tilfældene afvikles inden for de første 5 uger, d. v. s. inden for arbejdsgiverperioden. Det er således en ret spagfærdig kommentar, når det i bemærkningerne til lovforslaget (side 10) hedder, at arbejdsgiverperioden vil medvirke meget væsentligt til at formindske det antal tilfælde, som kommunen skal administrere.

3. Det er ikke blot administrationen af den alt overvejende part af tilfældene, der ved en 5 ugers arbejdsgiverperiode lægges over på arbejdsgiverne. Ved karenstidens bortfald vil, som allerede berørt foran, den del af de samlede sygedage, der falder inden for arbejdsgiverperioden (og som med en karenstid på 3 dage udgør ca. halvdelen) ganske naturligt vokse.

Ordningens samlede udgiftsforøgelse beror dels på det meget store antal kortvarige tilfælde på indtil 3 dage, der nu kommer til,

og dels på forøgelsen af alle de øvrige tilfælde med yderligere 3 dage.

Det kan i øvrigt forventes, at tilgangen af de første tre dage tillige kan bevirke en vækst i antallet af 4- og 5-dages tilfældene.

Vil man vove at trodse alle usikkerhedsmomenterne og alligevel på et nøgternt grundlag forsøge en konklusion, må den blive følgende:

Ved karensafskaffelsen kan det totale sygedageantal og dermed udgiften forventes at ville vokse med op mod 20 pct.

Da denne udgiftsstigning udelukkende belaster arbejdsgiverne, stiger deres udgifter med 35-40 pct. i forhold til deres udgifter under en ordning med 3 dages karens, d. v. s. at arbejdsgivernes andel af de samlede udgifter vil stige fra 50 til knap 60 pct.

Det ovenfor under I, 1.1. anslåede risikotal på $2\frac{3}{4}$ -3 pct. (svarende til 3 dages karens) må således forventes at skulle forhøjes med yderligere omkring 1 pct. af lønmassen.

De forbehold, der knytter sig til den anførte vurdering, er allerede omtalt. Et yderligere forbehold må understreges.

Vurderingen er baseret på de hidtil kendte resultater, som er undergivet forældelsens lov. Både indenfor den danske dagpengefond og indenfor den svenske dagpengeordning og indenfor de lokale statistikker (Arbejdsgiverforeningen) har man konstateret en stadig forværring i risikoen. En tilsvarende fremtidig udvikling er ikke taget og kan ikke tages i betragtning ved foranstående vurderinger.

4. Efter lovforslaget § 10 påtænkes det at åbne adgang for arbejdsgivere til at frigøre sig fra dagpengeforpligtelsen i arbejdsgiverperioden mod at betale præmie til *dagpengefonden*.

Ved en afdækning af risikoen gennem de private ulykkesforsikringsselskaber som en anden mulighed — således som det er behandlet i nærværende redegørelse — opstår den situation, at ulykkesforsikringsselskaberne kommer i konkurrence med nævnte statsinstitution.

Arbejdsgiverforeningen har over for lovgivningen udtrykt ønske om at få bidraget til dagpengefonden anført i loven.

Ved beregningen af dette bidrag vil man møde de samme usikkerhedsmomenter, som dette brev har taget forbehold over for.